

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การใช้ปัจเจกชนวิถี ในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาแนวคิด ปัจเจกชนวิถี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน และ 2) เพื่อให้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวการใช้ปัจเจกชนวิถีในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ตามลำดับดังนี้ ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป
2. ผลการวิเคราะห์ระดับแนวคิด ปัจเจกชนวิถี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน
3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวการใช้ปัจเจกชนวิถีในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1

แสดงข้อมูลทั่วไปของจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม

ปัจจัยด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	125	31.25
หญิง	275	68.75
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม แบ่งเป็นเพศชาย 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20 และแบ่งเป็นเพศหญิง 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75

ตารางที่ 4.2

แสดงข้อมูลทั่วไปจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม

ปัจจัยด้านอายุ

อายุ/เต็ม	จำนวน	ร้อยละ
ระหว่าง 31- 40	142	35.50
ระหว่าง 31- 40	154	38.50
ระหว่าง 41-50 ปี	57	14.25
ระหว่าง 51 - 60	47	11.75
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31- 40 จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 อันดับที่ 3 คือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 57 คนคิดเป็นร้อยละ 14.25 และช่วงอายุที่น้อยที่สุดคือ อายุระหว่าง 51 - 60 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75

ตารางที่ 4.3

แสดงข้อมูลทั่วไปจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม

ปัจจัยด้านการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 1-6	97	24.25
มัธยมศึกษา (ม.1-ม.6) หรือเทียบเท่า	179	44.75
ปริญญาปริญญาตรี	108	27.00
อื่น ๆ (ไปรตระบุ).....	16	4.00
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ม.1-ม.6) หรือเทียบเท่า จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.75 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 อันดับที่ 3 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25 และกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาน้อยที่สุด คือ ระดับอื่น ๆ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ตารางที่ 4.4

แสดงข้อมูลทั่วไปจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ปัจจัยด้านสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	156	39.00
สมรส	197	49.25
หย่าร้าง/หม้าย	45	11.25
อื่น ๆ (ไปรตระบุ).....	2	0.50
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มสถานภาพ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่โสด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 อันดับที่ 3 คือ กลุ่มตัวอย่างหย่าร้าง/หม้าย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 และสุดท้ายคือ กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

ตารางที่ 4.5

แสดงข้อมูลทั่วไปจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม

ปัจจัยด้านอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	77	19.25
เจ้าหน้าที่รัฐวิสาหกิจ	85	21.25
พนักงานโรงงาน/บริษัท	123	30.75
เกษตรกรรวมหรืออื่นๆ (โปรด ระบุ).....	115	28.75
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มอาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานโรงงาน/บริษัท จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรรวมหรืออื่นๆ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 อันดับที่ 3 คือ เจ้าหน้าที่รัฐวิสาหกิจ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25 และสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25

ตารางที่ 4.6

แสดงข้อมูลทั่วไปจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม

ปัจจัยด้านรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาทต่อเดือน	85	21.25
ระหว่าง 5,001-10,000 บาทต่อเดือน	225	56.25
10,001-15,000 บาทต่อเดือนสูงกว่า	53	13.25
15,000 บาทต่อเดือน	37	9.25
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมา คือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาทต่อเดือน จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25 อันดับที่ 3 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาทต่อเดือน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25 และสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาทต่อเดือน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25

ตารางที่ 4.7

แสดงข้อมูลทั่วไปจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ปัจจัยด้านสมาชิกในครอบครัว

สมาชิกในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2 คน	82	20.50
ต่ำกว่า 4 คน	139	34.75
มากกว่า 5 คน	157	39.25
อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	22	5.50
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่ที่มีสมาชิกในครอบครัว มากกว่า 5 คน จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.25 รองลงมา คือกลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกในครอบครัว ต่ำกว่า 4 คน จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.75 อันดับที่ 3 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกในครอบครัวต่ำกว่า 2 คน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 และสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างที่มีสมาชิกในครอบครัว อื่น ๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับแนวคิด ปัจเจกชนวิถี (การพิจารณาการบริโภค ปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน

ตารางที่ 4.8

แสดงค่าเฉลี่ยและระดับแนวคิดปัจเจกชนวิถี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)
ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน ด้านการพิจารณาการใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม
จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัจเจกชนวิถี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	\bar{x}	S.D.	ระดับ แนวคิด
1	การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม เพื่อปกปิดร่างกายไม่ใช่เพื่อตกแต่งเป็นเครื่องประดับ	3.98	0.83	มาก
2	การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม เพื่อบำบัดความหนาว ความร้อน	3.94	0.88	มาก
3	การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม เพื่อป้องกันอันตราย	3.99	0.84	มาก
4	การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม ให้ใช้แต่พอตามความจำเป็น	3.90	0.91	มาก
5	การพิจารณาเห็นว่า การใช้เครื่องนุ่งห่มตรงตามวัตถุประสงค์เป็นการไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเอง	4.02	0.92	มาก
6	การพิจารณาเห็นว่า การใช้เครื่องนุ่งห่มเป็นเครื่องประดับ ตกแต่ง เย้ายวน เพื่อให้เกิดความรู้สึกละเอียด เป็นการใช้อย่างฟุ่มเฟือย	3.73	1.25	มาก
7	การพิจารณาเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่มที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ เป็นการนุ่งห่มตามค่านิยมแฟชั่น	3.81	0.95	มาก
8	การพิจารณาเห็นว่า พระพุทธศาสนามีหลักคำสอนเรื่องการใช้สอยเครื่องนุ่งห่มมุ่งใช้ปัญญาก่อนใช้และหลังใช้	3.92	0.84	มาก
9	การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่มเพื่อป้องกัน	3.76	0.98	มาก

ข้อที่	ปัจจัยเชิงคุณวิธิ (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แนวคิด
	ไม่ให้เกิดความละโมภ			
10	การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่มตามหลัก พระพุทธศาสนา ช่วยป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันไม่ให้ กายและจิตถูกกิเลส ตัณหาครอบงำ	3.93	0.83	มาก
11	การพิจารณาเห็นว่า ทุกข์ที่เกิดจากการขาดแคลน เครื่องนุ่งห่มสาเหตุทางกายคือการตอบสนองต่อความ ต้องการพื้นฐานของบุคคลไม่เพียงพอ	3.63	0.96	มาก
12	การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่มฟุ่มเฟือยก็จะ ทำให้สิ้นเปลืองและจะเพิ่มกิเลสมากขึ้น	4.01	0.93	มาก
13	การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม อย่างนี้ถือว่า เป็นการบริโภคเพื่อบำรุงร่างกายให้สดสวยงดงาม	3.83	0.89	มาก
14	การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม แก่นแท้ของ ชีวิตที่พอเพียง	3.83	0.99	มาก
15	การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม ให้พอเหมาะ พอดีแก่ผู้นั้น ๆ จะได้รับผลเป็นสุข	3.93	0.90	มาก
	รวม	3.88	0.92	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า แนวคิดปัจจัยเชิงคุณวิธิ (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน ด้านการพิจารณาการใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม ในระดับแนวคิด มาก ($\bar{X}=3.88$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับแนวคิดปัจจัยเชิงคุณวิธิ (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน ด้านการพิจารณาการใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม ได้แก่ ข้อคำถามว่า การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม เพื่อปกปิดร่างกายไม่ใช่เพื่อตกแต่งเป็นเครื่องประดับ ($\bar{X}=3.98$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม เพื่อบำบัดความหนาว ความร้อน ($\bar{X}=3.94$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม เพื่อป้องกันอันตราย ($\bar{X}=3.99$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม ให้ใช้แต่

พอดตามความจำเป็น ($\bar{X}=3.90$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้เครื่องนุ่งห่มตรงตามวัตถุประสงค์เป็นการไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเอง ($\bar{X}=4.02$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้เครื่องนุ่งห่มเป็นเครื่องประดับ ตกแต่ง เข้ายวน เพื่อให้เกิดความรู้สึกสวยงาม เป็นการใช้อย่างฟุ่มเฟือย ($\bar{X}=3.73$) การพิจารณาเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่มที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ เป็นการนุ่งห่มตามค่านิยมแฟชั่น ($\bar{X}=3.81$) การพิจารณาเห็นว่า พระพุทธศาสนามีหลักคำสอนเรื่องการใช้สอยเครื่องนุ่งห่มมุ่งใช้ปัญญาก่อนใช้และหลังใช้ ($\bar{X}=3.92$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่มเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความละโมภ ($\bar{X}=3.76$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่มตามหลักพระพุทธศาสนา ช่วยป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันไม่ให้กายและจิตถูกกิเลส ตัณหาครอบงำ ($\bar{X}=3.93$) การพิจารณาเห็นว่า ทุกข์ที่เกิดจากการขาดแคลนเครื่องนุ่งห่มสาเหตุทางกายคือการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานของบุคคลไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.63$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่มฟุ่มเฟือยก็จะทำให้สิ้นเปลืองและจะเพิ่มกิเลสมากขึ้น ($\bar{X}=4.01$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม อย่างนี้ถือว่าเป็นการบริโภคเพื่อบำรุงร่างกายให้สดสวยงดงาม ($\bar{X}=3.83$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม แก่นแท้ของชีวิตที่พอเพียง ($\bar{X}=3.83$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม ให้พอเหมาะพอดีแก่ผู้นั้น ๆ จะได้รับผลเป็นสุข ($\bar{X}=3.93$)

ตารางที่ 4.9

แสดงค่าเฉลี่ยและระดับแนวคิดปัจเจกชนวิถี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)

ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน ด้านการพิจารณาการบริโภค

อาหาร จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัจเจกชนวิถี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แนวคิด
1	การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม เพื่อปกปิดร่างกายไม่ใช่เพื่อตกแต่งเป็นเครื่องประดับ	3.92	0.83	มาก
2	การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม เพื่อบำบัดความหนาว ความร้อน	3.71	0.83	มาก
3	การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม เพื่อป้องกันอันตราย	3.65	0.94	มาก
4	การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม ให้ใช้	3.53	0.93	มาก

ข้อที่	ปัจจัยเฉพาะวิธี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แนวคิด
	แต่พอตามความจำเป็น			
5	การพิจารณาเห็นว่า การใช้เครื่องนึ่งห่มตรงตามวัตถุประสงค์เป็นการไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเอง	3.70	1.07	มาก
6	การพิจารณาเห็นว่า การใช้เครื่องนึ่งห่มเป็นเครื่องประดับ ตกแต่ง เข้ายวน เพื่อให้เกิดความรู้สึกสวยงาม เป็นการใช้อย่างฟุ่มเฟือย	3.92	0.88	มาก
7	การพิจารณาเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องนึ่งห่มที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ เป็นการนึ่งห่มตามค่านิยมแฟชั่น	3.88	0.92	มาก
8	การพิจารณาเห็นว่า การบริโภคอาหารตามแนวพระพุทธศาสนาหมายถึง ต้องมีสติปัญญาในการบริโภคอาหาร เพื่อความสุขภาพของร่างกายและจิต	3.88	0.87	มาก
9	การพิจารณาเห็นว่า การไม่บริโภคอาหารเพื่อเล่นมั่วเมา ระดับ ตกแต่ง แต่ถือหลักว่า เพื่อให้ร่างกายดำรงอยู่ได้ เพื่อการดำเนินไปของชีวิต	3.77	1.06	มาก
10	การพิจารณาเห็นว่า การบริโภคอาหาร ที่เราบริโภคนี้ไม่ใช่มุ่งเพื่อเห็นแก่เอร็ดอร่อย แต่เพื่อจะได้เป็นเครื่องหล่อเลี้ยงชีวิต ให้ร่างกายมีสุขภาพดี	3.91	0.91	มาก
	รวม	3.78	0.92	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า แนวคิดปัจจัยเฉพาะวิธี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน ด้านการพิจารณาการบริโภคอาหาร ในระดับแนวคิด มาก ($\bar{X}=3.78$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับแนวคิดปัจจัยเฉพาะวิธี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน ด้านการพิจารณาการบริโภคอาหาร ได้แก่ ข้อคำถามว่า การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนึ่งห่ม เพื่อปกปิดร่างกายไม่ใช่เพื่อตกแต่งเป็นเครื่องประดับ ($\bar{X}=3.92$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนึ่งห่มเพื่อบำบัดความหนาว ความร้อน ($\bar{X}=3.71$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอย

เครื่องนุ่งห่ม เพื่อป้องกันอันตราย ($\bar{X}=3.65$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยเครื่องนุ่งห่ม ให้ใช้แต่พอตามความจำเป็น ($\bar{X}=3.53$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้เครื่องนุ่งห่มตรงตามวัตถุประสงค์เป็นการไม่สร้างความเดือนร้อนให้แก่ตนเอง ($\bar{X}=3.70$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้เครื่องนุ่งห่มเป็นเครื่องประดับ ตกแต่ง เย้ายวน เพื่อให้เกิดความรู้สึกสวยงาม เป็นการใช้อย่างฟุ่มเฟือย ($\bar{X}=3.92$) การพิจารณาเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่มที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ เป็นการนุ่งห่มตามค่านิยมแฟชั่น ($\bar{X}=3.38$) การพิจารณาเห็นว่า การบริโภคอาหารตามแนวพระพุทธศาสนาหมายถึง ต้องมีสติปัญญาในการบริโภคอาหาร เพื่อความสุขสงบของร่างกายและจิต ($\bar{X}=3.88$) การพิจารณาเห็นว่า การไม่บริโภคอาหารเพื่อเล่น มั่วเมา ประดับ ตกแต่ง แต่ถือหลักว่า เพื่อให้ร่างกายดำรงอยู่ได้เพื่อการดำเนินไปของชีวิต ($\bar{X}=3.77$) การพิจารณาเห็นว่า การบริโภคอาหาร ที่เราบริโภคนี้ไม่ใช่มุ่งเพื่อเห็นแก่เอิร์ดอ้อย แต่เพื่อจะได้เป็นเครื่องหล่อเลี้ยงชีวิต ให้ร่างกายมีสุขภาพดี ($\bar{X}=3.91$)

ตารางที่ 4.10

แสดงค่าเฉลี่ยและระดับแนวคิดปัจเจกชนวิธี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)

ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน ด้านการพิจารณาการบริโภคที่อยู่อาศัย จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อที่	ปัจเจกชนวิธี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แนวคิด
1	การพิจารณาเห็นว่าการใช้ที่อยู่อาศัยสำหรับตามหลักพระพุทธศาสนา มุ่งเน้นการใช้ที่อยู่อาศัย เพื่อเป็นที่นอนและที่นั่งอย่างแท้จริง	3.83	0.96	มาก
2	การพิจารณาเห็นว่าพระพุทธศาสนามีหลักคำสอนเรื่องการใช้สอยที่อยู่อาศัยมุ่งใช้ปัญญาก่อนใช้และหลังใช้	3.94	0.78	มาก
3	การพิจารณาเห็นว่า การใช้ที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความละโมภ	3.76	0.83	มาก
4	การพิจารณาเห็นว่าการใช้สอยที่อยู่อาศัยที่ไม่อำนวยความสะดวกต่อร่างกายมีโทษมากมาย	3.66	0.97	มาก
5	การพิจารณาเห็นว่าประโยชน์ที่แท้จริงจากการใช้สอยที่อยู่อาศัย เพื่อทำใจให้หยุดความกระวนกระวาย	3.76	0.83	มาก
6	การพิจารณาเห็นว่า ที่อยู่อาศัยที่ใหญ่โตเกินความต้อง	3.59	1.09	มาก

ข้อที่	ปัจจัยเวชณวิธี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แนวคิด
	ทำให้เป็นภาระต่อการดูแล			
7	การพิจารณาเห็นว่าการใช้สอยที่อยู่อาศัยตามหลักพระพุทธศาสนา ช่วยป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันไม่ให้กายและจิตถูกกิเลส ตัณหาครอบงำ	3.74	0.95	มาก
8	การพิจารณาเห็นว่าการใช้สอยที่อยู่อาศัยตามแนวพระพุทธศาสนาหมายถึง ต้องมีสติปัญญาในการใช้สอย เพื่อความสุขสงบของร่างกายและจิต	3.65	0.90	มาก
9	การพิจารณาเห็นว่าการไม่ใช้สอยที่อยู่อาศัยเพื่อความหรูหราฟุ่มเฟือย	3.75	0.99	มาก
10	การพิจารณาเห็นว่าการไม่ใช้สอยที่อยู่อาศัยเพื่อเห็นแก่ค่าสรรเสริญเยินยอ แต่เพื่อให้ร่างกายดำรงอยู่ได้เพื่อการดำเนินไปของชีวิต	3.75	0.86	มาก
	รวม	3.74	0.91	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า แนวคิดปัจจัยเวชณวิธี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน ด้านการพิจารณาการบริโภคที่อยู่อาศัย ในระดับแนวคิด มาก ($\bar{X}=3.74$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับแนวคิดปัจจัยเวชณวิธี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน ด้านการพิจารณาการบริโภคที่อยู่อาศัย ได้แก่ ข้อคำถามว่า การพิจารณาเห็นว่าการใช้สอยที่อยู่อาศัยมีหลักคำสอนเรื่องการใช้สอยที่อยู่อาศัยมุ่งใช้ปัญญาก่อนใช้และหลังใช้ ($\bar{X}=3.94$) การพิจารณาเห็นว่าการใช้ที่อยู่อาศัยสำหรับตามหลักพระพุทธศาสนา มุ่งเน้นการใช้ที่อยู่อาศัย เพื่อเป็นที่นอนและที่นั่งอย่างแท้จริง ($\bar{X}=3.83$) การพิจารณาเห็นว่าการใช้ประโยชน์ที่แท้จริงจากการใช้สอยที่อยู่อาศัย เพื่อทำให้หยุดความกระวนกระวาย ($\bar{X}=3.76$) การพิจารณาเห็นว่าการใช้ที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความละโมภ ($\bar{X}=3.76$) การพิจารณาเห็นว่าการไม่ใช้สอยที่อยู่อาศัยเพื่อความหรูหราฟุ่มเฟือย ($\bar{X}=3.75$) การพิจารณาเห็นว่าการไม่ใช้สอยที่อยู่อาศัยเพื่อเห็นแก่ค่าสรรเสริญเยินยอ แต่เพื่อให้ร่างกายดำรงอยู่ได้ เพื่อการดำเนินไปของชีวิต ($\bar{X}=3.75$) การพิจารณาเห็นว่าการใช้สอยที่อยู่อาศัยตามหลักพระพุทธศาสนา ช่วยป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันไม่ให้กายและจิตถูกกิเลส

ต้นหาคอบงำ ($\bar{X}=3.74$) การพิจารณาเห็นว่าการใช้สอยที่อยู่อาศัยที่ไม่อำนวยความสะดวกต่อร่างกายมีโทษมากมาย ($\bar{X}=3.66$) การพิจารณาเห็นว่า ที่อยู่อาศัยที่ใหญ่โตเกินความต้องทำให้เป็นภาระต่อการดูแล ($\bar{X}=3.59$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้สอยที่อยู่อาศัยตามแนวพระพุทธศาสนาหมายถึง ต้องมีสติปัญญาในการใช้สอย เพื่อความสุขสงบของร่างกายและจิต ($\bar{X}=3.65$)

ตารางที่ 4.11

แสดงค่าเฉลี่ยและระดับแนวคิดปัจเจกชนวิถี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน ด้านการพิจารณาการบริโภคยารักษาโรค จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัจเจกชนวิถี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แนวคิด
1	การพิจารณาเห็นว่าการใช้ยารักษาโรคเพื่อระงับทุกขเวทนาได้จริง	4.08	0.79	มาก
2	การพิจารณาเห็นว่ายาประเภทที่เรียกกันว่า “ยาเพิ่มพลังหรือยาขยัน” และ “ยาอายุวัฒนะ” นั้น ที่แท้คือยาที่ก่อให้เกิดทุกขเวทนา มิใช่ระงับทุกขเวทนา	3.87	0.81	มาก
3	การพิจารณาเห็นว่าการใช้ยารักษาโรคนั้นก็เพื่อบรรเทาความเจ็บป่วย ต้องเลือกให้ยาให้ถูกกับโรคจึงจะหายจากการเจ็บป่วยนั้น	3.95	0.86	มาก
4	การพิจารณาเห็นว่าพระพุทธศาสนามีหลักคำสอนเรื่องการใช้ยารักษาโรคมุ่งใช้ปัญญาก่อนบริโภคและหลังบริโภค	3.91	0.83	มาก
5	การพิจารณาเห็นว่า คุณภาพชีวิตที่ดี คือการใช้ยาให้น้อยที่สุด	4.10	0.74	มาก
6	การพิจารณาเห็นว่า ยารักษาโรคควรใช้ในยามที่ป่วยใช้เท่านั้น	3.94	0.90	มาก
7	การพิจารณาเห็นว่า ยารักษาโรค ถ้านำมาใช้ให้เหมาะสมแก่โรค ก็จะช่วยบำบัดโรคได้เป็นอย่างดี	4.05	0.82	มาก

ข้อที่	ปัจจัยเชิงคุณวิธิ (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แนวคิด
8	การพิจารณาเห็นว่า ยารักษาโรค ที่ทั้งคุณและโทษใน ขณะเดียวกัน	3.97	0.86	มาก
9	การพิจารณาเห็นว่า การใช้ยารักษาโรคที่เกินความ ต้องการของร่างกาย ทำให้รู้สึกเซื่องซึมและง่วงนอน	3.92	0.85	มาก
10	การพิจารณาเห็นว่า การใช้ยารักษาโรคตามหลัก พระพุทธศาสนา จะช่วยสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ร่างกาย เพื่อจะทำประโยชน์แก่ตนและสังคมต่อไป	3.99	0.89	มาก
รวม		3.97	0.83	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า แนวคิดปัจจัยเชิงคุณวิธิ (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน ด้านการพิจารณาการบริโภคนายรักษาโรค ในระดับแนวคิด มาก ($\bar{X}=3.97$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับแนวคิดปัจจัยเชิงคุณวิธิ (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน ด้านการพิจารณาการบริโภคนายรักษาโรค ได้แก่ ข้อคำถามว่า การพิจารณาเห็นว่า การใช้ยารักษาโรคเพื่อระงับทุกขเวทนาได้จริง ($\bar{X}=4.08$) การพิจารณาเห็นว่า ยาประเภทที่เรียกกันว่า “ยาเพิ่มพลังหรือยาขยัน” และ “ยาอายุวัฒนะ” นั้น ที่แท้คือยาที่ก่อให้เกิดทุกขเวทนา มิใช่ระงับทุกขเวทนา ($\bar{X}=3.87$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้ยารักษาโรคนั้นก็เพื่อบรรเทาความเจ็บป่วย ต้องเลือกใช้ยาให้ถูกต้องกับโรคจึงจะหายจากการเจ็บป่วยนั้น ($\bar{X}=3.95$) การพิจารณาเห็นว่า พระพุทธศาสนามีหลักคำสอนเรื่องการใช้ยารักษาโรคมุ่งใช้ปัญญาก่อนบริโภคและหลังบริโภค ($\bar{X}=3.91$) การพิจารณาเห็นว่า คุณภาพชีวิตที่ดี คือการใช้ยาให้น้อยที่สุด ($\bar{X}=4.10$) การพิจารณาเห็นว่า ยารักษาโรคควรใช้ในยามที่ป่วยไข้เท่านั้น ($\bar{X}=3.94$) การพิจารณาเห็นว่า ยารักษาโรค ถ้านำมาใช้ให้เหมาะสมควรแก่โรค ก็จะช่วยบำบัดโรคได้เป็นอย่างดี ($\bar{X}=4.05$) การพิจารณาเห็นว่า ยารักษาโรค ที่ทั้งคุณและโทษในขณะเดียวกัน ($\bar{X}=3.97$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้ยารักษาโรคที่เกินความต้องการของร่างกาย ทำให้รู้สึกเซื่องซึมและง่วงนอน ($\bar{X}=3.92$) การพิจารณาเห็นว่า การใช้ยารักษาโรคตามหลักพระพุทธศาสนา จะช่วยสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ร่างกายเพื่อจะทำประโยชน์แก่ตนและสังคมต่อไป ($\bar{X}=3.99$)

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวการใช้ ปัจจัยเชิงวิถีในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน

ตารางที่ 4.12

ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวการใช้ปัจจัยเชิงวิถีในการดำเนิน

ชีวิตประจำวันของประชาชน ด้านความรู้จักพอประมาณตามมีตามได้

จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัจจัยเชิงวิถี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	\bar{x}	S.D.	ระดับ แนวคิด
1	ความรู้จักพอประมาณในความต้องการ มีความโลภ น้อย เมื่อโลภน้อยก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย	4.08	0.79	มาก
2	ความรู้จักพอประมาณ ไม่สุดโต่ง ไม่โลภอยากได้มาก คนเราก็ออยู่เป็นสุข	3.94	0.82	มาก
3	ความรู้จักพอประมาณตนตามฐานะ มีความพออยู่พอ กิน ไม่ฟุ่มเฟือย มีความพอดี พอเพียงตามอัตภาพ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างไม่เดือดร้อน	4.05	0.77	มาก
4	ความรู้จักพอประมาณเป็นหลักธรรมที่สร้างคนให้เป็น ผู้รู้จักใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต	3.98	0.85	มาก
5	ความรู้จักพอประมาณอยู่อย่างมีความสุขด้วยเครื่อง เลี้ยงชีพตามที่หามาได้ด้วยความเพียรพยายามอัน ชอบธรรมของตน ตามมีตามได้	3.99	0.85	มาก
6	ความรู้จักพอประมาณเมื่อได้สิ่งใดมาด้วยความเพียร ของตนก็พอใจในสิ่งนั้นไม่เดือดร้อนเพราะอยากได้ ของที่มีเจ้าของ ไม่ริษยาคนอื่น	3.92	0.81	มาก
7	ความรู้จักพอประมาณรู้จักในการรับ และการใช้จ่าย นั้นเพื่อให้คนเราพันทุกข์	3.99	0.86	มาก
8	ความรู้จักพอประมาณทำงานที่สุจริต ถูกต้องและไม่ เบียดเบียนหรือก่อความวุ่นวายเดือดร้อนให้กับใคร เป็นการสร้างสรรค์ชีวิตและสังคม	3.96	0.86	มาก

ข้อที่	ปัจจัยเชิงคุณวิธิ (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แนวคิด
9	ความรู้จักพอประมาณในการเลี้ยงชีวิตในทางชอบ ธรรมคือไม่เบียดเบียนตนและคนอื่นให้เดือดร้อน	4.08	0.79	มาก
10	ความรู้จักพอประมาณในการดำเนินชีวิตอยู่บน พื้นฐานความต้องการปัจจัย 4 เป็นการสร้างสังคมให้ สงบสุข	4.01	0.85	มาก
รวม		4.00	0.82	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวการใช้ปัจจัยเชิงคุณวิธิในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน ด้านความรู้จักพอประมาณตามมีตามได้ ในระดับแนวคิด มาก ($\bar{X}=4.00$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับแนวคิดปัจจัยเชิงคุณวิธิ (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน ด้านความรู้จักพอประมาณตามมีตามได้ ได้แก่ ข้อคำถามว่า ความรู้จักพอประมาณในความต้องการ มีความโลกน้อย เมื่อโลกน้อยก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ($\bar{X}=4.08$) ความรู้จักพอประมาณ ไม่สุดโต่ง ไม่โลภอยากได้มาก คนเราก็อยู่เป็นสุข ($\bar{X}=3.94$) ความรู้จักพอประมาณตนตามฐานะ มีความพออยู่พอกิน ไม่ฟุ่มเฟือย มีความพอดี พอเพียงตามอัตภาพ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างไม่เดือดร้อน ($\bar{X}=4.05$) ความรู้จักพอประมาณเป็นหลักธรรมที่สร้างคนให้เป็นผู้รู้จักใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต ($\bar{X}=3.98$) ความรู้จักพอประมาณอยู่อย่างมีความสุขด้วยเครื่องเลี้ยงชีพตามที่หามาได้ด้วยความเพียรพยายามอันชอบธรรมของตน ตามมีตามได้ ($\bar{X}=3.99$) ความรู้จักพอประมาณเมื่อได้สิ่งใดมาด้วยความเพียรของตนก็พอใจในสิ่งนั้นไม่เดือดร้อนเพราะอยากได้ของที่มีเจ้าของ ไม่ริษยาคนอื่น ($\bar{X}=3.92$) ความรู้จักพอประมาณรู้จักในการรับ และการใช้จ่ายนั้นเพื่อให้คนเราพ้นทุกข์ ($\bar{X}=3.99$) ความรู้จักพอประมาณทำงานที่สุจริต ถูกต้องและไม่เบียดเบียนหรือก่อความวุ่นวายเดือดร้อนให้กับใคร เป็นการสร้างสรรค์ชีวิตและสังคม ($\bar{X}=3.96$) ความรู้จักพอประมาณในการเลี้ยงชีวิตในทางชอบธรรมคือไม่เบียดเบียนตนและคนอื่นให้เดือดร้อน ($\bar{X}=4.08$) ความรู้จักพอประมาณในการดำเนินชีวิตอยู่บนพื้นฐานความต้องการปัจจัย 4 เป็นการสร้างสังคมให้สงบสุข ($\bar{X}=4.01$)

ตารางที่ 4.13

ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวการใช้ปัจจัยเชิงวิถีในการดำเนินชีวิตประจำวัน
ของประชาชน ด้านความรู้จักพอประมาณตามกำลัง จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัจจัยเชิงวิถี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แนวคิด
1	ความรู้จักพอประมาณตามกำลัง ในการทำงานเพื่อ แสวงหาปัจจัยเครื่องดำรงชีวิต	4.03	0.79	มาก
2	ความรู้จักพอประมาณตามกำลัง ในการแสวงหา ทรัพย์มาด้วยความสุจริต เพื่อสร้างฐานะให้มั่นคง	3.94	0.80	มาก
3	ความรู้จักพอประมาณตามกำลัง ในการดำเนินชีวิตที่ มีความสุขในพระพุทธศาสนา	3.99	0.85	มาก
4	ความรู้จักพอประมาณตามกำลัง ของการใช้ทรัพย์ ไม่ใช่ให้ตกเป็นทาส ของตัณหา	3.93	0.90	มาก
5	ความรู้จักพอประมาณตามกำลัง ในการดำเนินชีวิต ของตนเองไม่ควรจะทะเยอทะยานให้เกินความ เป็นอยู่ของตนเอง	3.87	0.97	มาก
6	ความรู้จักพอประมาณตามกำลังในปฏิบัติตัวหรือ ดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ	3.92	0.77	มาก
7	ความรู้จักพอประมาณตามกำลังในการใช้จ่ายทรัพย์ รู้จักความพอเหมาะพอดี	4.06	0.87	มาก
8	ความรู้จักพอประมาณตามกำลังในการใช้สติปัญญา ในการดำเนินชีวิตให้เห็นต้นเหตุของความทุกข์ความ เดือดร้อนแล้วแก้ปัญหาให้ถูกทาง	4.05	0.80	มาก
9	ความรู้จักพอประมาณตามกำลังในการหากินโดยไม่ ทำทุจริตผิดกฎหมายและศีลธรรมหรือแสวงหาธรรม นอกพระพุทธศาสนา	4.05	0.94	มาก
10	ความรู้จักพอประมาณตามกำลังในการรับทำงานใน กิจการที่เหมาะสมสมควรแก่ฐานะภาวะของตน	4.01	0.87	มาก

ข้อที่	ปัจจัยเชิงคุณวิธี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แนวคิด
	รวม	3.98	0.85	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวการใช้ปัจจัยเชิงคุณวิธีในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน ด้านความรู้จักพอประมาณตามกำลัง ในระดับแนวคิด มาก ($\bar{X}=3.98$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับแนวคิดปัจจัยเชิงคุณวิธี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน ด้านความรู้จักพอประมาณตามกำลัง ได้แก่ ข้อคำถามว่า ความรู้จักพอประมาณตามกำลัง ในการทำงานเพื่อแสวงหาปัจจัยเครื่องดำรงชีวิต ($\bar{X}=4.03$) ความรู้จักพอประมาณตามกำลัง ในการแสวงหาทรัพย์มาด้วยความสุจริต เพื่อสร้างฐานะให้มั่นคง ($\bar{X}=3.94$) ความรู้จักพอประมาณตามกำลัง ในการดำเนินชีวิตที่มีความสุขในพระพุทธศาสนา ($\bar{X}=3.99$) ความรู้จักพอประมาณตามกำลัง ของการใช้ทรัพย์ไม่ใช่ให้ตกเป็นทาส ของต้นหา ($\bar{X}=3.93$) ความรู้จักพอประมาณตามกำลัง ในการดำเนินชีวิตของตนเองไม่ควรจะทะเยอทะยานให้เกินความเป็นอยู่ของตนเอง ($\bar{X}=3.87$) ความรู้จักพอประมาณตามกำลังในปฏิบัติตัวหรือดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ ($\bar{X}=3.92$) ความรู้จักพอประมาณตามกำลังในการใช้จ่ายทรัพย์ รู้จักความพอเหมาะพอดี ($\bar{X}=4.06$) ความรู้จักพอประมาณตามกำลังในการใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิตให้เห็นต้นเหตุของความทุกข์ความเดือดร้อนแล้วแก้ปัญหาให้ถูกทาง ($\bar{X}=4.05$) ความรู้จักพอประมาณตามกำลังในการหากินโดยไม่ทำทุจริตผิดกฎหมายและศีลธรรมหรือแสวงหาธรรม ($\bar{X}=4.05$) ความรู้จักพอประมาณตามกำลังในการรับทำงานในกิจการที่เหมาะสมสมควรแก่ฐานะภาวะของตน ($\bar{X}=4.01$)

ตารางที่ 4.14

ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวการใช้ปัจเจกชนวิถีในการดำเนินชีวิตประจำวัน
ของประชาชน ด้านความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อที่	ปัจเจกชนวิถี (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	\bar{x}	S.D.	ระดับ แนวคิด
1	ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในการเลี้ยง ชีวิตโดยทางชอบธรรม คือ การดำรงชีวิตตามหลัก สัมมาอาชีวะ	4.07	0.84	มาก
2	ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในการ ประกอบอาชีพไม่ว่าจะเป็นอาชีพอะไรก็ตามต้องสร้าง ความเชื่อมั่นขึ้นในตนเอง	3.91	0.85	มาก
3	ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ คนเรามี ความเชื่อมั่นในตนเองแล้วก็ย่อมจะประกอบความ เพียรขึ้นมาในตนเองอย่างไม่มีข้อสงสัย	3.96	0.78	มาก
4	ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในการ ทำงานทุกชนิดจะต้องนำเอาศีลธรรมเข้าไปในการ ทำงานด้วย	4.01	0.82	มาก
5	ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในการทำ ตัวเองให้เป็นผู้มีค่า มีราคา มีความพอดี และมีใจ กว้าง	3.88	0.89	มาก
6	ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถในการไม่ ทะเลาะทะเลาะกัน เพื่อฝืนจนเกินตัวจนเป็นเหตุให้ความ โลก ความอยากครอบงำ	3.81	0.88	มาก
7	ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในความ ปรารถนาในกุศลธรรม	4.01	0.86	มาก
8	ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในการพอก พูนกุศลธรรม	3.94	0.83	มาก
9	ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถในการ	4.01	0.88	มาก

ข้อที่	ปัจจัยเชิงคุณวิธิ (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แนวคิด
	แสวงหาความรู้ เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่ศึกษา			
10	ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถในการลดละ ความโลภ ความอยาก ความมักมากและความปรารถนาในทางเลว	3.97	0.86	มาก
	รวม	3.95	0.84	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตตามแนวการใช้ปัจจัยเชิงคุณวิธิในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน ด้านความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในระดับแนวคิด มาก ($\bar{X}=3.95$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับแนวคิดปัจจัยเชิงคุณวิธิ (การพิจารณาการบริโภคปัจจัย 4) ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของประชาชน ด้านความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ได้แก่ ข้อคำถามว่าความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในการเลี้ยงชีวิตโดยทางชอบธรรม คือ การดำรงชีวิตตามหลักสัมมาอาชีวะ ($\bar{X}=4.07$) ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในการประกอบอาชีพไม่ว่าจะเป็นอาชีพอะไรก็ตามต้องสร้างความเชื่อมั่นขึ้นในตนเอง ($\bar{X}=3.91$) ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ คนเรามีความเชื่อมั่นในตนเองแล้วก็ย่อมจะประกอบความเพียรขึ้นมาในตนเองอย่างไม่มีข้อสงสัย ($\bar{X}=3.96$) ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในการทำงานทุกชนิดจะต้องนำเอาศีลธรรมเข้าไปในการทำงานด้วย ($\bar{X}=4.01$) ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในการทำตัวเองให้เป็นผู้มีค่า มีราคา มีความพอดี และมีใจกว้าง ($\bar{X}=3.88$) ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถในการไม่ทะเลาะทะเลาะกัน เพื่อผืนดินกินตัวจนเป็นเหตุให้ความโลภ ความอยากครอบงำ ($\bar{X}=3.81$) ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถ ในความปรารถนาในกุศลธรรม ($\bar{X}=4.01$) ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถในการแสวงหาความรู้ เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่ศึกษา ($\bar{X}=4.01$) ความรู้จักพอประมาณตามความสามารถในการลดละ ความโลภ ความอยาก ความมักมากและความปรารถนาในทางเลว ($\bar{X}=3.97$)